

saaledes at der som sagt kun er Tale om en ren Formforandring. — Et æret Medlem for Bornholm (Kosbød) har stillet to Underændringsforslag, hvilke ligeledes ved 1ste Behandling bleve motiverede af den ærede Forslagsstiller, og allerede den Gang bemærkede jeg, at, hvis Regjeringen ikke havde Noget imod, at en saadan Tilføttelse kom ind, kunde det kun være Forslagsstillerne kjært, at den blev optagen; videre skal jeg ikke udtale mig desangaaende. — Fremdeles er der af de ærede Medlemmer for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) og for Holbæk Amts 2den Valgkreds (G. Senfen) til vort Forslag stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa at bestemme, at den modtagne Understøttelse kan i Løbet af 5 Aar efter dens Modtagelse fordres tilbagebetalt, naar Vedkommendes forbedrede Formuesomstændigheder dertil give begrundet Anledning. Paa dette Forslag have de oprindelige Forslagsstillere ikke for deres Vedkommende troet at burde gaa ind, idet det blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimestad), at det i alt Fald var et tvivlsomt Spørgsmaal, om en saadan Tilbagebetalingsret nu var tilstede med Hensyn til Landet, og vi ville dog ikke foraaarsage, at Stillingen skulde blive mindre gunstig, end den nu er for de Folk, som vi have havt til Hensigt at skaffe en gunstigere Stilling. — Der er endelig stillet et Ændringsforslag under Nr. 1, hvortil der igjen er stillet de samme Underændringsforslag, som ere stillede til vort Forslag under Nr. 3, og om disse skal jeg altsaa ikke udtale mig videre; de ere ordlydende med de Underændringsforslag, der under Nr. 3 og 4 ere stillede til vort Forslag, og som jeg har omtalt. Forslaget under Nr. 1 gaar derimod ud paa at gjøre hele dette Lovforslag til en Forandring i Fattiglovgivningen. Med Hensyn dertil skal jeg tillade mig at bemærke, at, hvis dette Forslag blev vedtaget, hvorved tillige § 2 i vort Forslag vilde bortfalde, vilde det have til Følge, at der ved de forestaaende Valg aldeles ikke kunde

tilflyde de Vedkommende nogen Nytte af den hele Foranstaltning. Det er bekjendt, at Tiden til Visternes Fremlægning for langst vil være forbi, naar dette Lovforslag kan antages at blive færdigt, og der vilde altsaa ikke da kunne træffes saadanne Forandringer, som kunde gjøre det muligt, at de Vedkommende kom ind paa Valglisten i dette Aar forud for de kommende Valg, men da dette netop var en af Hovedgrundene til, at vi nu ere fremkomne med dette Lovforslag, er det en Selvfølge, at vi absolut maa være imod Forslaget under Nr. 1. Vi indse heller ikke, at der nu er nogen Grund til at gjøre en saadan betydelig Forandring i Fattiglovgivningen, da det dog maa antages, at der i en meget nær Fremtid fra Regjeringens Side vil fremkomme et Forslag til Forandring i Fattiglovgivningen i det Hele taget, efter at det er blevet bekjendt, at den Kommission, som har været nedsat desangaaende, har afgivet sin Betænkning. Det eneste Punkt i det vedkommende Ændringsforslag under Nr. 1, hvorpaa jeg for min Person kunde være tilbøielig til at gaa ind, hvis det blev stillet som et Forslag til vort Forslag om en Forandring i Valgloven, er det, at Folk før at kunne komme til at nyde Godt af denne Bestemmelse, selv skulde udtale deres Duffe derom eller indgive en Begjering derom. Jeg indrømmer meget gjerne, at dette vilde gjøre disse Folks Stilling vanskeligere end andre Vælgeres; men hvis man derved kunde skaffe Lovforslaget igjennem, vilde jeg dog finde, at det ikke var en saa stor Byrde, at den burde affrække os fra at gaa ind derpaa, imod derved at opnaa en Udfigt til at faae Lovforslaget vedtaget. Maaffe Mange vilde finde en Bestemmelse som den, vi ønske vedtagen, mindre betænkelig, netop naar Nydelsen af det Gode, der tilsigtedes, indskrænkedes til dem, som selv have Sands derved, og som paa Grund deraf ville sætte saa megen Pris derpaa, at de ville begjere at komme i Betragtning og at opføres paa Valglisten. Jeg for min Person skulde som sagt ikke have Videre imod at gaa ind derpaa, men